

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-178/20-6

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Primljeno: 01-09-2020		
Prilog	Neposredno	Postor
Klasa: UP/II-034-02/20-01/206		
Ur. broj: 383-01/20-15		

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja, Lidije Rostaš predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Senke Orlić-Zaninović, članica vijeća uz višeg sudskog savjetnika-specijalistu Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Zajednice ponuditelja Geoprojekt d.d., Sukošanska 43, Split i Consol d.o.o., Turopoljsko-posavskog odreda 43/20, Velika Buna, kojeg zastupa odvjetnik Marijan Vešligaj iz Odvjetničkog društva Vešligaj i Sliepčević j.t.d., Freudova 9, Zagreb, protiv tužene Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, koju zastupa predsjednik, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Hrvatske ceste d.o.o., Vončinina 3, Zagreb, kojeg zastupa predsjednik uprave Josip Škorić, dipl. ing. građ. i Instituta IGH d.d., Janka Rakuše 1, Zagreb, radi javne nabave, na sjednici održanoj 29. srpnja 2020.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

1. Tužba se usvaja te se poništava rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave KLASA: UP/II-034-02/20-01/206, URBROJ: 354-01/20-11 od 29. travnja 2020.
2. Poništava se Odluka o odabiru KLASA: UP/II-034-03/19-06/63, URBROJ: 354-100-800-830/603-20-05 od 5. ožujka 2020. naručitelja Hrvatske ceste d.o.o. Zagreb.
3. Nalaže se tuženiku podmiriti tužitelju troškove upravnog spora.“

Obrazloženje

Tužena Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave (dalje u tekstu: Državna komisija) odbila je tužiteljevu žalbu izjavljenu protiv Odluke o odabiru KLASA: 340-03/19-06/63, URBROJ: 345-100-800-830/603-20-05 od 5. ožujka 2020.

Tužitelj je protiv tuženice podnio tužbu u kojoj osporava zakonitost njenog rješenja.

Tužitelj u tužbi tvrdi da je već u žalbi koja je prethodila predmetnom rješenju naveo da njegovom stručnjaku Vanji Lukačiću nisu dodijeljeni bodovi za projekt „Izrada glavnih projekata i ishođenje građevinske dozvole za II (drugu) fazu izgradnje obilaznice grada Donjeg Miholjca, duljine cca 3,5 km“ i to s obrazloženjem naručitelja da se projekt objekta odnosi na pločasti propust koji nije projekt objekta mosta ili vijadukta ili nadvožnjaka kako je traženo u točki 50. dokumentacije o nabavi. Citira stručnu literaturu te tvrdi da iz iste

proizlazi da su propusti vrsta mostova koji s obzirom na svoju veličinu spadaju u manje mostove te da je naručitelj morao bodovati ovakvu referencu tužitelja. Navodi da je tuženica nedosljedna jer da je u dva gotovo istovremena predmeta, istog naručitelja zauzeo različita stajališta što je tužitelja dovelo u situaciju iznimne pravne nesigurnosti.

Nadalje tužitelj tvrdi da se referenca 2. stručnjaka 1 Nebojše Opačića iz ponude odabranog ponuditelja odnosi na projekt pod nazivom „Izrada projektne dokumentacije i provedba upravnog postupka za poboljšanja na postojećoj dionici Matulji - Učka Jadranske autoceste (B8). Tvrdi da je točkom 50. dokumentacije o nabavi traženo iskustvo u svojstvu glavnog projektanta na izradi ili novelaciji glavnog projekta za izgradnju ili rekonstrukciju ili obnovu državne ceste ili autoceste temeljem kojeg je proveden upravni postupak na ishođenju ili izmjeni građevinske dozvole, a koji je sadržavao glavni građevinski projekt objekata (most ili vijadukt ili nadvožnjak). Kako poslovi poboljšanja nisu traženi poslovi izgradnje, rekonstrukcije ili obnove ceste, tvrdi da naručitelj nije mogao priznati predmetnu referencu stručnjaka odabranog ponuditelja. Osim toga, navodi da se spomenuta referenca navedenog stručnjaka odnosi na projekt čvorište Anđeli koji predstavlja čvorište sa lokalnom cestom preko glavne trase dionice Matulji – Učka koja nije bila predmet ovog projekta te da nije ispunjen uvjet da se radi o državnoj cesti ili autocesti već da nadvožnjak Anđeli služi samo za prelazak lokalne ceste preko autoceste.

Tužitelj tvrdi da se reference 3., 4. i 5. stručnjaka 1 Nebojše Opačića iz ponude odabranog ponuditelja odnose na projekte u kojima je građevinska dozvola ishoda za rekonstrukciju pruge, a da je točkom 50. dokumentacije o nabavi za traženog stručnjaka 1 traženo da glavni projekt ceste sadržava glavni građevinski projekt objekta te da projekt objekta bude dio državne ceste ili autoceste.

S obzirom na sve navedeno, tužitelj predlaže poništiti rješenje Državne komisije te poništiti odluku o odabiru i naložiti tuženici da mu nadoknadi trošak upravnog spora u iznosu od 3.437,50 kuna.

Tuženica u odgovoru na tužbu navodi da se radi o formalnom postupku i da je tužitelj trebao dostaviti dokaz iz kojeg proizlazi da je iskustvo stručnjaka stečeno u vezi mosta, vijadukta ili nadvožnjaka kako je propisano dokumentacijom o nabavi, a da je bespredmetno u fazi postupka odabira ponude raspravljati i polemizirati o sličnostima i razlikama pojmova most i propust. Također navodi da naziv nekog dokumenta ne odražava nužno njegov cjelokupni sadržaj, a da je u žalbenom postupku iz sadržaja dokaza (projekta) utvrdila pravno relevantne činjenice iz kojih proizlazi da je iskustvo stečeno u skladu s odredbom dokumentacije o nabavi. Oспорava da se građevinske dozvole odnose isključivo na željezničku prugu, a ne i na dokumentacijom o nabavi propisanu autocestu ili državnu cestu odnosno objekte most, vijadukt ili nadvožnjak te citira dijelove građevinskih dozvola. Nadalje navodi da se glavni projekt, osim na željezničku prugu odnosi i na rekonstrukciju županijske ceste ŽC 2212 ali i državne ceste DC 41, da glavni projekt sadrži i glavni građevinski projekt objekta nadvožnjak te da je na temelju izrađenog glavnog projekta proveden upravni postupak radi izmjene ili ishođenja građevinske dozvole. Tvrdi da sve navedeno – rekonstrukcija državne ceste, objekt nadvožnjak, provedba upravnog postupka – su uvjeti propisani odredbom dokumentacije o nabavi, a čije udovoljenje/ispunjenje proizlazi iz dokaza u ponudi odabranog ponuditelja.

Tuženica predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Zainteresirana osoba Hrvatske ceste d.o.o. Zagreb u odgovoru na tužbu ponavlja navode odgovora na tužiteljevu žalbu u upravnom postupku te u odnosu na most i propust vezano za bodovanje stručnjaka 1 Vanje Lukačića citira Leksikon građevinarstva. Tvrdi da pločasti propust nije most i da nije mogao bodovati navedenu referencu tužitelja jer bi time

postupio suprotno predmetnoj dokumentaciji o nabavi. S obzirom na to da objekt može biti most, vijadukt, nadvožnjak, podvožnjak, prolaz i propust, vezano uz složenost rasponske konstrukcije projektiranih objekata, u propisivanju traženog iskustva vezanog za objekte dodatno definirao koje vrste objekata prihvaća kao prihvatljive, a to su most ili vijadukt ili nadvožnjak. Navodi da, uzimajući u obzir složenost objekata koji su predmet nabave, pločasti propust nije sličan predmetu nabave i nije propisan dokumentacijom o nabavi kao objekt koji se boduje. Dodaje da je tužitelj mogao tijekom razdoblja od objave postupka do otvaranja ponuda postaviti pitanje može li se propust smatrati mostom što nije učinio niti je poduzeo bilo kakvu radnju u tom smjeru. Što se tiče ukazivanja na različitu praksu u istim slučajevima zainteresirana osoba navodi da se u predmetnom slučaju radi o utvrđivanju razlike propusta i mosta, dok se u drugom slučaju radi o utvrđivanju iskustva u odnosu na rekonstrukciju/izgradnju ceste te da je primjena analogije paušalna i neprimjenjiva u ovom postupku.

U odnosu na reference stručnjaka 1 Nebojše Opačića tvrdi da je odabrani ponuditelj za navedenog stručnjaka dokazao iskustvo u svojstvu glavnog projektanta na izradi ili novelaciji glavnog projekta za izgradnju ili rekonstrukciju ili obnovu državne ceste ili autoceste temeljem kojeg je proveden upravni postupak na ishoduženju ili izmjeni građevinske dozvole, a koji je sadržavao glavni građevinski projekt objekata (most ili vijadukt ili nadvožnjak).

Zainteresirana osoba predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan kao i zahtjev za naknadu troškova spora.

Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke kao i očitovanja stranaka tijekom upravnosudskog postupka te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (čl. 55. st. 3. Zakona o upravnim sporovima - „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS), utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa proizlazi da je naručitelj Hrvatske ceste d.o.o. Zagreb, u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske od 16. prosinca 2019. objavio poziv za nadmetanje i dokumentaciju o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2019/S 0F2-0049138, predmet nabave: novelacija glavnog projekta BC Okučani – granica BIH, III. faza, duljine 3,7 km. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda gdje su kao kriteriji određeni cijena ponude 30% i stručnjaci 70% - Stručnjak 1 (30%), Stručnjak 2 (30%) i Stručnjak 4 (20%).

Pristigle su tri ponude koje je naručitelj ocijenio valjanima te je Odlukom o odabiru KLASA: 340-03/19-06/63, URBROJ: 345-100-800-830/603-20-05 od 5. ožujka 2020. najpovoljnijom ocijenio ponudu Instituta IGH d.d. Zagreb.

Neodabrani ponuditelj – Zajednica ponuditelja Geoprojekt d.d. iz Splita i Consol d.o.o. iz Velike Bune je protiv Odluke o odabiru izjavio žalbu koju je Državna komisija odbila kao neosnovanu, stoga je pokrenuo upravni tvrdeći da je rješenje Državne komisije nezakonito.

Po ocjeni ovog suda, tuženica je pravilno odbila tužiteljevu žalbu kao neosnovanu, uz razložno obrazloženje s kojim je Sud suglasan u cijelosti.

Iz spisa proizlazi da u odnosu na tužiteljevog stručnjaka 1 Vanju Lukačića naručitelj nije bodovao potvrdu „Izrada glavnih projekata i ishoduženje građevinske dozvole za II (drugu) fazu izgradnje obilaznice grada Donjeg Miholjca, duljine cca 3,5 km“ jer se projekt objekta odnosio na građevinski projekt pločastog propusta u km 3+128,77, a ne na projekt objekata mosta ili vijadukta ili nadvožnjaka kako je traženo točkom 50. podtočkom 2.1. dokumentacije o nabavi.

Pravilno tuženica u pobijanom rješenju tvrdi da je naručitelj u dokumentaciji o nabavi jasno definirao koje će tri vrste objekata prihvatiti kao prihvatljive prilikom bodovanja, a to su most ili vijadukt ili nadvožnjak. Stoga je nakon otvaranja ponuda naručitelj pregledao i

most ili vijadukt ili nadvožnjak. Stoga je nakon otvaranja ponuda naručitelj pregledao i ocijenio ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi, u skladu s odredbom članka 290. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16.) tako da je priznao samo one uvjete i dokaze koji su bili u skladu s dokumentacijom o nabavi te nije tužitelju bodovao spornu referencu.

U odnosu na referencu 2. Stručnjaka 1 Nebojše Opačića pod nazivom „Izrada projektne dokumentacije i provedba upravnog postupka za poboljšanja na postojećoj dionici Matulji - Učka Jadranske autoceste (B8) valja navesti da je iz njegove reference vidljivo da je predmet ugovora bio izrada projektne dokumentacije i provedba upravnog postupka za poboljšanje na postojećoj dionici Matulji-Učka, Jadranske autoceste (B()), a koji se sastojao od 1. faze-Čvorište Anđeli i 2. faze-Čvorište Veprinac. Tuženica je utvrdila da je odabrani ponuditelj dostavio i Potvrdu glavnog projekta izdanu na zahtjev investitora Bina-Istra d.d. iz kojeg je vidljivo da glavni projekt sadrži 10 (deset) mapa, a da se jedna mapa (oznake C1) odnosi na građevinski projekt vijadukta te da je dostavio relevantnu dokumentaciju koja nedvojbeno potvrđuje i dovodi u vezu traženo iskustvo stručnjaka te njegovu ulogu u referentnom projektu.

I nadalje u vezi referenci 3., 4. i 5. stručnjaka 1 Nebojše Opačića tuženica je jasno i razložno obrazložila razloge odbijanja tužiteljeve žalbe s kojim obrazloženjem je ovaj sud suglasan, a koje radi izbjegavanja nepotrebnog ponavljanje prihvaća u cijelosti.

Slijedom navedenog Sud je ocijenio rješenje Državne komisije zakonitim te je, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbio tužbeni zahtjev i odlučio kao u izreci ove presude.

Odluka o troškovima spora temelji se na odredbi članka 79. ZUS-a. Kako je tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan, odbijen je i tužiteljev zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

U Zagrebu 29. srpnja 2020.

Predsjednica vijeća

Lidija Rostaš, dipl. iur., v.r.

Za točnost opravka³ ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

